

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.2.2013
COM(2013) 92 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

ETT ANSTÄNDIGT LIV FÖR ALLA:

Att avskaffa fattigdom och ge världen en hållbar framtid

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

ETT ANSTÄNDIGT LIV FÖR ALLA:

Att avskaffa fattigdom och ge världen en hållbar framtid

1. INLEDNING

Två av de mest akuta utmaningarna som världen står inför är att utrota fattigdomen och säkra ett hållbart välbefinnande. Fortfarande lever ungefär 1,3 miljarder människor i extrem inkomstfattigdom och för många fler är behoven vad gäller mänsklig utveckling ännu inte tillgodosedda. Tillgången minskar på två tredjedelar av de tjänster som har sitt ursprung i naturen – inklusive bördiga jordar, rent vatten och ren luft – samtidigt som klimatförändringar och förluster av biologisk mångfald riskerar att få oåterkalleliga konsekvenser för samhället och den naturliga miljön.

Utmaningarna är universella och inbördes förbundna med varandra, vilket innebär att de måste åtgärdas tillsammans av alla länder på ett samordnat sätt, vilket kräver en enhetlig politisk ram. En sådan övergripande politisk ram krävs för att staka ut en väg bort från fattigdom i riktning mot välbefinnande för alla människor och alla länder, samtidigt som hänsyn tas till jordens begränsningar. Den bör även ha ett nära samband med frågor som rör styrning, mänskliga rättigheter samt fred och säkerhet, som utgör förutsättningar för framsteg. Uppskattningsvis 1,5 miljarder människor lever i länder som präglas av omfattande politiska konflikter, väpnat våld, otrygghet eller instabilitet.

Hösten 2013 kommer ett särskilt FN-evenemang att anordnas för att granska de satsningar som gjorts för att uppnå millenniutvecklingsmålen (nedan kallade *millenniemålen*), diskutera hur man kan påskynda arbetet för att nå målen till 2015 och inleda ett utbyte om vad som skulle kunna följa efter millenniemålen tidsgräns 2015. Dessutom måste de åtaganden som gjordes vid Rio+20-konferensen i juni 2012 genomföras, bland annat genom åtgärder för en inkluderande grön ekonomi, och framstegen måste följas upp inom ramen för den öppna arbetsgrupp som inrättades i Rio. Alla de här insatserna kommer att beaktas vid utarbetandet av en övergripande ram för tiden efter 2015.

I detta meddelande föreslås en gemensam EU-strategi för dessa frågor. Först identifieras de främsta globala utmaningarna och möjligheterna. Därefter utvärderas de framsteg som gjorts i fråga om den globala agendan för fattigdomsutrotning och de erfarenheter som gjorts när det gäller millenniemålen. Vidare beskrivs några av de avgörande stegen för att uppnå en hållbar utveckling i enlighet med de överenskommelser som gjordes vid Rio+20-konferensen och nyckelåtgärder definieras. Därefter beskrivs de utmaningar och faktorer för en framtida ram som kan hämtas från erfarenheterna med millenniemålen och det arbete som har sin grund i Rio+20-konferensen, särskilt utarbetandet av målen för hållbar utveckling, samtidigt som man visar hur dessa kan föras samman inom ramen för relevanta FN-processer.

Utifrån dessa överväganden föreslås principer för en övergripande ram för tiden efter 2015, som skulle utgöra ett enhetligt och allsidigt svar på de universella utmaningarna med fattigdomsutrotning och hållbar utveckling i sina tre dimensioner, och därmed skapa ett anständigt liv för alla till år 2030.

2. NYTT GLOBALT SAMMANHANG, NYA UTMANINGAR, NYA MÖJLIGHETER

Världen har under de senaste åren genomgått enorma förändringar, inklusive stora förskjutningar i den globala ekonomiska och politiska balansen, ökad global handel, klimatförändringar och uttömmande av naturresurser, teknologiska förändringar, ekonomiska och finansiella kriser, ökad konsumtion samt volatila priser på livsmedels- och energikonsumtion, befolkningsförändringar och migration, våld och väpnade konflikter, naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan samt ökade klyftor. Nya aktörer, även privata och andra icke-statliga sådana, har trätt fram på den globala arenan.

Medan utvecklade ekonomier och tillväxtekonomier står för större delen av världens bruttonationalprodukt har tillväxtekonomierna nu blivit de främsta drivkrafterna bakom global tillväxt med en redan stor inverkan på världsekonomin. Utvecklingen tyder på att balansen kommer att förskjutas ytterligare. Man tror att den globala ekonomiska tillväxten 2025 kommer att genereras huvudsakligen i tillväxtekonomier, där sex länder tillsammans förväntas stå för mer än hälften av all global tillväxt.

Arbetslöshet fortsätter att vara en utmaning över hela världen. Ungefär 200 miljoner personer är utan jobb och 75 miljoner av dem är ungdomar. Andelen kvinnor som deltar på arbetsmarknaden är i många fall fortsatt låg och de sociala tjänster som erbjuds är begränsade. Dessutom är det ungefär 621 miljoner ungdomar runt om i världen som inte genomgår någon utbildning eller praktik, har en anställning eller söker arbete, vilket innebär att de riskerar varaktig utestängning från arbetsmarknaden. I många länder har man problem med odeclarerat arbete och de grundläggande förutsättningarna för arbete under anständiga villkor, bl.a. rättigheter i arbete och social dialog. I utvecklingsländerna är de flesta människorna som lever i fattigdom sysselsatta i småskaliga jordbruk eller egna företag. Många av de fattiga i de här länderna arbetar under osäkra förhållanden utan skydd för sina grundläggande rättigheter. Endast 20 % av världens befolkning har tillgång till ett fullgott socialt skydd.

Samtidigt har ojämlikheterna inom länder ökat i större delen av världen. Merparten av de människor som är fattiga lever nu i medelinkomstländer, trots att tillväxten där är så snabb. Att utrota fattigdomen i sådana länder framstår som en av de största utmaningarna. Prognoserna på längre sikt tyder dock på att fattigdomen 2050 återigen kommer att vara koncentrerad till de fattigaste och mest instabila länderna.

Över 1,5 miljarder människor lever i länder som har drabbats av våldsamma konflikter. Våld förstör liv och möjligheterna att försörja sig. Dessutom drabbar det ofta kvinnor och människor i sårbara situationer, såsom barn och personer med funktionshinder. Klyftan mellan instabila, våldsdrabbade länder och andra utvecklingsländer blir allt större. I april 2011 hade inget instabilt låginkomstland eller konfliktdrabbat land uppnått något enda millenniemål och det är få som väntas uppnå något av målen till år 2015. Dålig samhällsstyrning, inklusive brister i fråga om demokrati, respekt för rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter, hämmar för närvarande de ansträngningar som görs för att utrota fattigdomen och få till stånd en hållbar utveckling.

Dessutom finns det överväldigande vetenskapliga bevis och ett samförstånd i fråga om det faktum att ohållbar användning av naturresurserna är ett av de största hoten mot mänskligheten på lång sikt. Effekterna av miljöförstöring och klimatförändringar är redan kännbara och hotar, liksom naturkatastroferna, att omintetgöra många av de framsteg som hittills gjorts för att utrota fattigdomen. Vi har inte kommit tillräckligt långt med att hålla temperaturökningarna inom gränsen på +2°C över de förindustriella temperaturnivåerna. Temperaturer över denna tröskel innebär mycket större risker för katastrofala effekter på naturresurserna, vilket i sin tur innebär risker för jordbruket, livsmedels- och vattenresurser

samt för de senaste årens utvecklingsvinster. På global nivå handlar utmaningen om att anpassa sig till och dämpa effekterna, bland annat genom minskade utsläpp av växthusgaser.

Redan idag har klimatförändringar, uttömmande av naturresurser och försämrade ekosystem en omfattande inverkan på människors försörjningsmöjligheter, till exempel genom fler och intensivare naturkatastrofer samt en uttömning av naturkapital och infrastruktur. Naturkatastrofer har sedan 1992 lett till skador för 750 miljarder euro och dödat 1,3 miljoner människor. Det är fortfarande i stor utsträckning utvecklade länder och i ökad omfattning tillväxtekonomier som ligger bakom dagens ohållbara ekonomiska utvecklingsmönster, medan fattigare länder drabbas oproportionerligt hårt och är sämst rustade för att hantera de negativa effekterna av denna utveckling¹. De här länderna är också ofta särskilt beroende av naturresurser, särskilt inom sektorer som t.ex. jordbruk, skogsbruk, energi och turism, vilket gör dem ännu mer sårbara för försämring och uttömning.

Utveckling och tillväxt bidrar till mänskligt välbefinnande, men även till miljöproblem som resursuttömning och föroreningar, vilka med tiden sannolikt kommer att bli ännu mer akuta. Dessa negativa effekter orsakas till största delen av de 5,7 miljarder människor som *inte* lever i extrem inkomstfattigdom, och en betydande ökning av den globala efterfrågan och konsumtionen kommer att leda till ytterligare belastningar av naturresurserna. Det är alltså mycket viktigt att det görs framsteg i riktning mot en inkluderande grön ekonomi genom hållbara konsumtions- och produktionsmönster samt resurseffektivitet, bl.a. utsläppsnåla energisystem.

För att tillgodose den ökande efterfrågan beräknas att den globala jordbruksproduktionen 2050 måste ha ökat med 60 % jämfört med 2005 års nivåer. Detta innebär ett ännu högre tryck på redan knappa naturresurser, särskilt mark, skogar, vatten och hav. Samtidigt finns det indikationer på att upp till hälften av världens livsmedelsproduktion kastas bort. Med hänsyn till urbanisering och befolkningstillväxt förväntas vattenanvändningen öka med 50 % till år 2025, då omkring 5,5 miljarder människor – två tredjedelar av världens beräknade befolkning – kommer att leva i områden där det råder måttlig till svår vattenstress.

I ett framtidsperspektiv måste dessa utmaningar betraktas mot bakgrund av demografiska trender. Man beräknar att världens befolkning kommer att uppgå till över 9 miljarder år 2050 och att befolkningen i Afrika söder om Sahara kommer att mer än fördubblas. Afrika och Asien kommer att stå för nästan 80 % av världens befolkning år 2050. Ökningen av medianåldern i världen förväntas påverka utvecklingsländerna mest, med konsekvenser för hälso- och sjukvårdstjänster, pensioner och skatteintäkter.

Det är mot denna bakgrund som uppföljningen av Rio+20-konferensen och det särskilda evenemanget för att granska millenniemålen äger rum. Det är viktigt att vi kommer ihåg att utmaningarna hänger ihop med varandra och kräver ett enhetligt och allsidigt svar som även stöder andra internationella processer, såsom förhandlingarna om klimatet och den biologiska mångfalden.

¹ De minst utvecklade länderna omfattar över 880 miljoner människor (ungefär 12 % av världens befolkning) men står för mindre än 2 % av världens samlade BNP.

3. ATT BYGGA VIDARE PÅ DET SOM ÅSTADKOMMITS RÖRANDE MILLENNIEMÅLEN OCH RIO+20-KONFERENSEN

3.1. En granskning av det som åstadkommits rörande millenniemålen

EU:s åtagande att göra sitt allra bästa för att bidra till att uppnå millenniemålen till 2015 kvarstår, i linje med den politiska ram som fastställs i agendan för förändring² och det europeiska samförståndet om utveckling³.

Millenniemålen ger uttryck för en global överenskommelse för att avskaffa fattigdom och främja mänsklig utveckling. De har under de senaste tio åren visat sig vara ett värdefullt redskap för att öka allmänhetens medvetenhet, stärka den politiska viljan och mobilisera resurser för att utrota fattigdomen. Imponerande framsteg har gjorts på följande områden:

- Enligt Världsbanken sjönk andelen människor som lever på mindre än 1,25 US-dollar per dag (2005 års priser) från 43 % 1990 till 22 % 2008. Målet att halvera andelen människor som lever i extrem fattigdom nåddes sannolikt 2010.
- Målet att halvera den andel av befolkningen som lever utan tillgång till säkert dricksvatten uppnåddes på global nivå 2010 – under perioden från 1990 till 2010 fick över två miljarder människor tillgång till säkert dricksvatten.
- Globalt har andelen barn som påbörjar primärskolan ökat till i genomsnitt 89 % och det är sannolikt nästan lika många flickor som pojkar som nu påbörjar primärskolan.
- Det är betydligt färre barn som dör av sjukdom eller näringsbrist.
- Spridningen av hiv-infektioner fortsätter att sjunka och tillgången till antiretrovirala läkemedel har ökat avsevärt.

Det globala partnerskapet för utveckling har kompletterat de nationella insatserna för att uppnå millenniemålen. Sedan 2000 har det sammanlagda offentliga utvecklingsbiståndet ökat med nästan 70 % till 96 miljarder euro och den andel av detta bistånd som går till de minst utvecklade länderna har mer än fördubblats. EU och dess medlemsstater är tillsammans den största givaren och står för 53 miljarder euro årligen i officiellt utvecklingsbistånd (2011), eller mer än hälften av det sammanlagda offentliga utvecklingsbiståndet. Samtidigt har tillämpningen av principerna och målen för bistånds- och utvecklingseffektivitet bidragit till att ge det offentliga utvecklingsbiståndet ökat genomslag. Den fenomenala handelstillväxten har varit en mycket viktig faktor för framstegen: under perioden 2000 till 2009 steg utvecklingsländernas export med 80 %, jämfört med 40 % för världen i dess helhet. EU är utvecklingsländernas största handelspartner och har gått i bräschen när det gäller att bevilja tull- och kvotafritt tillträde för alla produkter från de minst utvecklade länderna, enligt initiativet "Allt utom vapen". EU-finansierad forskning, genom t.ex. partnerskapet mellan Europa och utvecklingsländerna inom området klinisk prövning, har också bidragit till att uppnå millenniemålen.

Det finns dock fortfarande utmaningar som hindrar uppfyllandet av millenniemålen, där särskilt Afrika söder om Sahara släpar efter. Globalt sett lever 1,3 miljarder människor fortfarande i extrem inkomstfattigdom. Över 850 miljoner människor har inte tillräckligt att äta. Ungefär 61 miljoner barn går fortfarande inte i skolan. Kvinnor utsätts fortfarande för diskriminering och allvarliga hälsorisker, framför allt på grund av att mödrahälsovård samt kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter är eftersatta områden. Våld påverkar en tredjedel av alla kvinnor under deras levnadstid och underminerar insatserna för att nå millenniemålen. Uppskattningsvis 2,5 miljarder människor saknar tillgång till ordentliga

² KOM(2011) 637 slutlig.

³ 2006/C 46/01.

sanitetsanläggningar och 780 miljoner människor har fortfarande inte tillgång till rent och säkert dricksvatten. Det finns 7 miljoner människor som lever med hiv/aids som fortfarande inte har fått tillgång till behandling. Världen har fortfarande långt kvar innan man nått målet full och produktiv sysselsättning samt anständigt arbete för alla. Endast 20 % av världens befolkning har tillgång till fullgott socialt skydd. Ohållbar användning och förvaltning av jordens begränsade resurser äventyrar framtida generationers liv och välbefinnande.

Framgångarna är dessutom ojämnt fördelade, inte bara mellan länder – varvid särskilt instabila och konfliktdrabbade länder uppvisar påfallande dåliga resultat när det gäller att uppnå millenniemålen – utan även inom länder – inklusive länder som redan har de medel som krävs för att ge sin befolkning bättre liv och framtidsutsikter.

Det övergripande resultatet visar dock, särskilt med hänsyn till de tekniska och ekonomiska framsteg som har gjorts av många tillväxt- och utvecklingsländer sedan millenniemålen antogs, att det är fullt möjligt inte bara att minska utan att t.o.m. helt avskaffa fattigdomen inom en enda generation.

3.2. De viktigaste resultaten och åtagandena från Rio+20-konferensen

Rio+20-konferensen bekräftade en gemensam global vision för en ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar framtid för planeten, både för nuvarande och framtida generationer, samtidigt som det betonades att det fortfarande återstår många utmaningar som behöver få en lösning. Vid konferensen erkände man den gröna ekonomin som en viktig faktor på väg mot hållbar utveckling och fattigdomsutrotning. Dessutom inledde man en process för att fastställa universella mål för hållbar utveckling och ingick en överenskommelse om att vidta åtgärder för att uppnå hållbar utveckling. Dessa åtgärder kommer att ligga till grund för processen för att fastställa mål för hållbar utveckling och på längre sikt också bidra till att de uppfylls. Rio+20-konferensen innebar även att man kom överens om att reformera den institutionella ramen för hållbar utveckling, att upprätta en struktur för uppföljning av konferensen och att fortsätta arbetet med metoder för genomförandet. Det är viktigt att EU omgående genomför de åtaganden som gjordes i Rio, aktivt engagerar sig i dessa processer och vidtar de åtgärder som krävs både inom EU och internationellt.

3.3. Genomförande: åtgärder på EU-nivå och på internationell nivå

EU kommer att fortsätta sträva efter hållbar utveckling och genomföra Rio+20-åtagandena genom en rad olika övergripande politiska åtgärder, bland annat genom sin övergripande strategi för smart, inkluderande och hållbar tillväxt – Europa 2020. Det rör sig bl.a. om resurseffektivitet, en ekonomi med låga koldioxidutsläpp, forskning och innovationer, sysselsättning, social inkludering och ungdomar. Genomförandet och den regelbundna översynen av Europa 2020-strategin bygger på det integrerande tillvägagångssätt som inleddes genom EU:s strategi för hållbar utveckling och bör bidra till ökad enhetlighet och integrering av de tre dimensionerna av hållbar utveckling i EU:s politik i allmänhet. För att målen för hållbar utveckling ska fungera i praktiken håller en rad olika centrala politiska åtgärder på att utarbetas. Hit hör reformen av den gemensamma jordbrukspolitik och den gemensamma fiskeripolitiken, det kommande sjunde miljöhandlingsprogrammet, Innovationsunionen, Horisont 2020 och det sociala investeringspaketet.

EU har konsekvent tillhandahållit utvecklingssamarbete för att bidra till ett fullständigt genomförande av millenniemålen. Genom sina yttre åtgärder och framför allt genomförandet av agendan för förändring kommer EU att fortsätta att stödja arbetet för att uppnå millenniemålen och hållbar utveckling i utvecklingsländerna, särskilt i minst utvecklade länderna och de som har störst behov. Samtidigt måste ett flertal åtgärder vidtas för att bidra till genomförandet av Rio+20-åtagandena.

De viktigaste EU-insatserna som för närvarande genomförs för att genomföra Rio+20 sammanfattas i bilaga I.

3.4. Institutionell ram för hållbar utveckling och genomförandemedel

Rio+20-konferensen inledde en process för att stärka den institutionella ramen för hållbar utveckling, inklusive den roll som FN:s generalförsamling och FN:s ekonomiska och sociala råd (Ecosoc) har. Till de större besluten hörde inrättandet av ett politiskt forum på hög nivå om hållbar utveckling, som kommer att ersätta FN:s kommission för hållbar utveckling. Det politiska forumet på hög nivå kommer att följa upp och granska genomförandet av resultaten från Rio+20-konferensen samt ha uppdraget att förbättra samspelet mellan vetenskap och politik, som kommer att bli avgörande för genomförandet av målen för hållbar utveckling. Det bör vara direkt knutet till Ecosoc, som för närvarande genomgår en reform, och regelbundet verka på en högre politisk nivå (FN:s generalförsamling). Sådana institutionella kopplingar bäddar för ökad samstämmighet mellan det pågående arbetet med att granska millenniemålen och diskussionerna om utvecklingen efter 2015.

Ett annat viktigt resultat av Rio+20-konferensen var beslutet att förbättra och uppgradera FN:s miljöprogram (UNEP), bl.a. beslutet om universellt medlemskap i dess styrelse. Detta har nu bekräftats av det beslut om nya institutionella arrangemang för UNEP som nyligen fattades av styrelsen. Beslutet att inrätta en FN-församling för miljön. Detta är ett viktigt steg framåt som överensstämmer med EU:s ambition att på längre sikt göra UNEP till ett FN-organ. EU kommer att spela en aktiv roll i genomförandet av denna reviderade institutionella ram. Att säkerställa ett tillräckligt deltagande från EU:s sida i FN:s politiska forum på hög nivå om hållbar utveckling och reformerade miljöprogram kommer att vara en prioritet.

Rio+20-konferensen beslutade även att främja rena och miljövänliga tekniker samt att inrätta en mellanstatlig expertkommitté för att utarbeta alternativ för en finansieringsstrategi för hållbar utveckling. Kommittén måste säkerställa samstämmighet och samordning samt undvika dubbelarbete när det gäller utvecklingsprocessernas finansiering. EU kommer att delta i den här processen i enlighet med strategin för finansiering och andra genomförandemedel, enligt nedan.

3.5. Offentligt samråd

Kommissionen har genomfört flera offentliga samråd och dialoger om framtidsperspektiven för fattigdomsutrotning och hållbar utveckling. Samråden har varit vägledande för flera aspekter av de förslag som läggs fram i detta meddelande. En översikt över dessa samråd ges i bilaga II. Kommissionen kommer att fortsätta föra aktiva dialoger om alla dessa frågor med alla aktörer och det civila samhället.

4. INTEGRERA HÅLLBAR UTVECKLING OCH FATTIGDOMSUTROTNING I EN ÖVERGRIPANDE RAM FÖR TIDEN EFTER 2015

På internationell nivå och i FN har en stor del av arbetet kring fattigdomsutrotning och hållbar utveckling utförts i separata led inom olika sammanhang – ett med grund i millenniedeklarationen och ett annat med grund i en rad FN-toppmöten om hållbar utveckling. I praktiken har dessa två led alltid haft gemensamma inslag. Millenniemålen behandlar t.ex. miljöfrågor genom millenniemål 7 och hållbar utveckling har alltid haft fattigdomsutrotning som ett prioriterat mål.

För att effektivt kunna ta itu med utmaningarna fattigdomsutrotning och hållbar utveckling, som en omfattande och sammanlänkad global utmaning, måste översynen av millenniemålen

och arbetet med att ta fram mål för hållbar utveckling föras samman inom en enda övergripande ram med gemensamma utmaningar och mål, för att säkra ett anständigt liv för alla till 2030 och ge världen en hållbar framtid därefter.

Hösten 2013 kommer ett särskilt FN-evenemang att anordnas för att granska de satsningar som gjorts för att uppnå millenniemålen, diskutera hur man kan påskynda arbetet för att nå målen till 2015 och utbyta åsikter om vad som skulle kunna följa efter millenniemålen tidsgräns 2015. Vid det första mötet i det politiska forum på hög nivå som inrättades av Rio+20-konferensen, vilket kommer att hållas i september 2013, kommer man dessutom att gå igenom de åtaganden som gjordes vid konferensen i juni 2012. Framsteg bör också göras inom ramen för den öppna arbetsgrupp om mål för hållbar utveckling som inrättades i Rio. Alla dessa bidrag kommer att ligga till grund för ramen för överenskommelsen om en övergripande ram för tiden efter 2015.

För att vidareutveckla idéerna kring mål kommer EU att fortsätta sin öppna dialog med alla relevanta aktörer. Detta kommer att bidra till EU:s aktiva insatser i arbetet inom den öppna arbetsgruppen om mål för hållbar utveckling, som kommer att lägga fram rekommendationer om åtgärder inför FN:s generalförsamling.

I detta avsnitt beskrivs lärdomarna av översynen av millenniemålen och arbetet med att ta fram målen för hållbar utveckling samt de typer av prioriterade frågor som framgår av detta. Därefter ges en översiktlig och konkret beskrivning av hur de kan föras samman inom relevanta FN-processer. På grundval av detta ges sedan i det avslutande avsnittet en samlad redogörelse för några av huvudprinciperna för en övergripande ram.

4.1. Prioriterade inslag i den övergripande ramen

På grundval av de erfarenheter som gjorts rörande millenniemålen och det arbete som har sin grund i Rio+20-konferensen om hållbar utveckling samt med hänsyn till nuvarande trender, anser EU att ett antal utmaningar kan identifieras för den övergripande ramen efter 2015.

Det finns ett grundläggande samband mellan global miljömässig hållbarhet och fattigdomsutrotning. Det kommer inte att vara möjligt att avskaffa fattigdom och säkerställa ett anständigt liv för alla om man inte samtidigt tar itu med den globala miljömässiga hållbarheten och vice versa. Klimatförändringar, naturkatastrofer, förlust av biologisk mångfald och förstöring av hav, sötvattensskällor, marker och jord har en särskilt negativ inverkan på världens fattigaste befolkningar. För att kunna påverka de här frågorna måste den övergripande ramen fungera som en katalysator för god styrning, insyn, social sammanhållning och ökat medinflytande för kvinnor, i alla länder och på internationell nivå. Allt detta är avgörande för hållbar utveckling och fattigdomsutrotning.

I enlighet med Rio+20-konferensens slutdokument bör mål för hållbar utveckling vara allmänt giltiga för alla länder, samtidigt som olika nationella verkligheter, kapaciteter och utvecklingsnivåer liksom nationella strategier och prioriteringar beaktas. De bör inbegripa de tre dimensionerna av hållbar utveckling och vara handlingsinriktade, koncisa och lätta att förmedla samt begränsade till antalet. I de förslag som EU lade fram inför Rio+20-konferensen angavs att de även bör inriktas på resurser som utgör kollektiva nyttigheter och kan ses som grundläggande livsförutsättningar, såsom energi, vatten, livsmedelstrygghet, hav, hållbar konsumtion och produktion samt social inkludering och arbete under anständiga villkor. Samtidigt bör målen överensstämma med befintliga internationella avtal, som t.ex. mål och målsättningar rörande klimatförändringar och biologisk mångfald samt socialt grundskydd.

De bör behandla de tre övergripande målen för hållbar utveckling, dvs. fattigdomsutrotning, förändring av ohållbara konsumtions- och produktionsmönster samt skydd och förvaltning av naturresursbasen för ekonomisk och social utveckling.

Målen för tiden efter 2015 skulle behöva utsträckas till framtiden och syfta till att fastställa drivkrafterna för att uppnå en hållbar framtid. Med en gemensam vision för 2050 bör mål och målsättningar inriktas på tidsramen 2030.

Eftersom ramen bör ha både fattigdomsutrotning och hållbar utveckling som sina övergripande mål måste de prioriterade utmaningarna behandla båda perspektiven med utgångspunkt från ovanstående. Utifrån detta resonemang skulle ramen kunna konstrueras kring ett antal huvudpunkter: säkerställande av grundläggande levnadsstandarder, främjande av drivkrafterna för inkluderande och hållbar tillväxt samt säkerställande av hållbar förvaltning av naturresurser. Samtidigt måste jämlikhet, skälighet och rättvisa samt fred och säkerhet främjas. Det faktum att de miljöutmaningar som måste hanteras är världsomspännande kräver integrerade åtgärder med koppling till alla dessa punkter, med särskilt beaktande av vissa av dem, men det kräver också specifika åtgärder i egen rätt. Denna aspekt kan därför också ses som en kompletterande tvärgående beståndsdel i en integrerad övergripande ram för tiden efter 2015.

4.1.1. Grundläggande levnadsstandard

Millenniemålen har gett en ram för mänsklig utveckling med målsättningar som minimiinkomst, frihet från hunger, full och produktiv sysselsättning, anständigt arbete för alla, tillgång till grundskoleutbildning, grundläggande hälso- och sjukvårdstjänster, tillgång till vatten och sanitära anläggningar, vilket sammantaget utgör själva grunden för ett anständigt liv.

Vi måste lösa de problem som återstår i fråga om de nuvarande millenniemålen, överbrygga brister och ta lärdom av de erfarenheter som gjorts. Vi måste till exempel behandla de bredare frågor som rör utbildning och hälsa och även ta hänsyn till socialt skydd. Samlade genomsnitt har dolt nationella ojämlikheter orsakade av extrem fattigdom, geografisk placering och marginalisering. Vi måste överge de rent kvantitativa målen och i stället ta itu med kvalitetsfrågor, t.ex. på områdena för utbildning och hälsa. Det måste finnas en nedre gräns under vilken ingen människa ska behöva hamna, vare sig män, kvinnor eller barn, och detta måste uppnås senast 2030. En sådan gräns måste utgöra en standard enligt vilken alla medborgare ska kunna utkräva ansvar av sin regering. Vi bör sträva efter att ge människor egenmakt att själva lyfta sig ur fattigdomen. Mål som stimulerar åtgärder för att uppnå avgörande standarder för utbildning, nutrition, rent vatten och luft bör bidra till att utrota hungern och säkerställa livsmedelsförsörjningen samt öka människors hälsa och välbefinnande. Målen bör även främja åtgärder som skapar produktiv sysselsättning och anständiga arbeten för alla, inklusive ungdomar, kvinnor och personer med funktionshinder, beroende på ländernas utvecklingsnivå. De bör till skillnad från de nuvarande millenniemålen gälla alla länder och inte bara vara en global målsättning, utan också ett ansvar för de enskilda länderna. Alla länder har ett ansvar för att säkerställa framstegen mot internationellt överenskomna mål.

4.1.2. Drivkrafter för inkluderande och hållbar tillväxt

Kommissionens offentliga samråd och de erfarenheter som gjorts av länder som har lyckats ta sig ur fattigdomen visar hur avgörande de centrala drivkrafterna för inkluderande och hållbar tillväxt är, särskilt när det gäller att tillhandahålla grundläggande mänskliga utvecklingstjänster samt skapa tillväxt och anständig sysselsättning. Strukturiomvandling bör eftersträvas av alla länder i alla utvecklingsstadier, för att möjliggöra marknadsvänliga och

öppna ekonomier som främjar inkluderande och hållbar tillväxt liksom för att öka produktionskapaciteten, främja utvecklingen av den privata sektorn, investeringar och välbefinnande, främja övergången till en inkluderande grön ekonomi och se till att fördelarna av detta delas av så många som möjligt. Målen bör bidra till att stimulera uppkomsten av möjligheter för en mer inkluderande och hållbar tillväxt, med stöd i indikatorer som går utöver bruttonationalprodukten. Många länder skulle få möjlighet att inrikta sig på social sammanhållning liksom ett mer hållbart jordbruk, fiskeri och vattenbruk, bättre nutrition, samt överkomma vattenbrist och undvika livsmedelsslöseri. Andra länder skulle få en mer resurseffektiv produktion, hushålla med vattenresurserna samt minska och återvinna avfallet. Ett mål om att gå i riktning mot hållbara och uthålliga städer skulle leda till förbättrad luftkvalitet, vatten, energi, tillgänglig infrastruktur, bostäder och transporter, vilket i sin tur leder till lösningar som är knutna till sysselsättning, hälsa och ekonomisk utveckling samtidigt som klimatförändringsanpassning, katastrofförebyggande åtgärder och katastrofberedskap hanteras. Till andra viktiga drivkrafter hör hållbar energi, vetenskap och teknik, telekomtjänster, finansiella tjänster och infrastruktur – t.ex. genom att underlätta marknadstillträdet – samt migration och rörlighet. Alla de här aspekterna kräver en möjliggörande och stabil miljö för att företagande, entreprenörskap, innovation och sysselsättning ska kunna blomstra.

Ekonomisk omvandling är nödvändig, men det är också en enorm utmaning som kommer att kräva nyinvesteringar på flera miljarder⁴. Erfarenheter i länder som har gjort stora framsteg när det gäller att erbjuda sina medborgare dessa tjänster, samt globala initiativ på senare tid – som t.ex. ”Hållbar energi för alla” och Sun-initiativet – har visat att en sådan strategi kan ge lovande resultat och leda till snabb tillväxt och investeringar.

4.1.3. Hållbar förvaltning av naturresurser

Hållbar förvaltning och användning av naturresurser är nödvändigt för att stödja ekonomisk tillväxt och sysselsättning, särskilt inom sektorer för primärproduktion som jordbruk, fiskeri och skogsbruk samt tjänstesektorer som turism. Sjuettio procent av världens fattiga lever i landsbygdsområden och är direkt beroende av biologisk mångfald och ekosystemtjänster för sin överlevnad och sitt välbefinnande, vilket gör dem mer sårbara för knappa resurser och klimatrisker. God förvaltning av naturresurser, baserad på insyn, ansvarsskyldighet och god samhällsstyrning är nödvändig för att utrota fattigdomen och utveckla hållbarhet med sikte på en inkluderande grön ekonomi. Åtgärder krävs för att främja hållbarhetsrapportering från företagen och uppmuntra dem att engagera sig i ansvarsfulla förfaranden. Mål för att övergå till en landförstörelsenneutral värld skulle bidra till ekonomisk tillväxt, skydd av den biologiska mångfalden, hållbar skogsförvaltning, minskning av och anpassning till klimatförändringar samt tryggad livsmedelsförsörjning, samtidigt som det skulle förbättra jordkvaliteten, minska erosionen, bygga upp en motståndskraft mot naturrisker och bromsa ianspråktagandet av mark. Med hänsyn till havens globala betydelse bör mål för skydd och återställande av havens och de marina ekosystemens hälsa – i syfte att skapa hållbara inkomster – tillämpas generellt, vilket skulle bidra till hållbara fiskbestånd (vilket även bidrar till en tryggad livsmedelsförsörjning) samt minska betydande risker som t.ex. marint avfall. De här utmaningarna innebär att alla länder bör inrikta sig på en hållbar förvaltning av sina

⁴ Internationella energigiganten (International Energy Agency – IEA) beräknar att det kommer att krävas ytterligare 30 miljarder euro om året i investeringar, jämfört med ett scenario där inga särskilda åtgärder vidtas, för att kunna tillhandahålla hållbara energitjänster till alla år 2030. FAO beräknar att mer än 50 miljarder US-dollar per år i form av offentliga anslag för jordbruk och säkerhetsnät skulle krävas för att uppnå en värld fri från hunger 2025.

naturresurser samt inrätta öppna och tydliga strukturer för samhällsstyrning för att säkerställa att resurserna används så att deras medborgare gynnas på ett rättvist och hållbart sätt.

Detta kräver att alla länder säkerställer att resurserna används på ett miljömässigt ansvarsfullt sätt, så att även framtida generationer kan dra nytta av resurser som mark, skogar, vattendrag och hav. På samma sätt måste utnyttjandet av ändliga resurser som mineraler och grundvatten göras på ett inkluderande och ansvarsfullt sätt som garanterar högsta möjliga samhällsnytta, med avseende på hur de saluförs, graden av utarmning och användningen av de inkomster som genereras. Utfasning av stöd för användning av ändliga resurser, som t.ex. fossila bränslen, är ett viktigt och kostnadseffektivt bidrag som främjar resurseffektivitet. Stater bör även öka sitt samarbete för att förvalta gemensamma resurser, som t.ex. fiskbestånd och marin biologisk mångfald, i områden utanför nationell jurisdiktion.

Det kommer även att vara nödvändigt att anta ett integrerat förhållningssätt för att säkerställa att lösningar på resursknapphet på ett område inte leder till ytterligare knapphet på ett annat. Den framtida agendan bör innebära att alla länder åtar sig att förvalta och använda sina naturresurser på ett hållbart sätt under kommande decennier, inklusive sådana frågor som insyn, inkomstmaximering, besittningsskydd, resiliens⁵, bl.a. vad gäller naturkatastrofer, och miljöskydd. Världssamfundet måste stå enat i denna strävan. Framförallt måste privata och offentliga företag omfattas av ansvarsskyldighet och tillämpa strikta normer vad gäller insyn och god samhällsstyrning. En resurseffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp kommer dessutom att kräva åtgärder och utbildning för de särskilda färdigheter som detta kräver.

4.1.4. Jämlikhet, skälighet och rättvisa

Målen om mänskligt välstånd och värdighet för alla fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och millenniedeklarationen, där även sambanden mellan mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och hållbar utveckling erkänns. Detta och åtagandet avseende gemensamma grundläggande värden bekräftades ännu en gång vid toppmötet om millenniemålen 2010 och Rio+20-konferensen 2012.

Rättvisa och skälighet, mänskliga rättigheter och demokrati är aspekter av god samhällsstyrning som inte bara inverkar på framstegen mot utvecklingsmål som rör inkomst, utbildning, hälsa och andra grundläggande behov, utan också är viktiga i sig, i alla länder. Den senaste tidens händelser i Nordafrika och Mellanöstern har visat hur viktiga inkluderande politiska system, rättvisa och sysselsättning är, särskilt för unga människor, och tydliggjort att framsteg när det gäller millenniemålen är nödvändiga men att det inte räcker med det. Samhällsstyrning kommer att förbli en global utmaning under kommande år.

Det är viktigt att den nya övergripande ramen för tiden efter 2015 inbegriper dessa frågor. Kvinnors roll är särskilt viktig för att frigöra drivkraften för hållbar utveckling och alla former av hinder för rättvist deltagande måste avskaffas. I ramen bör särskild betoning läggas på utveckling i riktning mot en rättighetsbaserad utvecklingsstrategi, minskad ojämlikhet, samt främjande och skydd av kvinnors och flickors rättigheter, jämställdhet, insyn och kampen mot korruption. Den bör dessutom inbegripa de grundläggande frågor som rör skälighet. Denna utmaning kräver mål och målsättningar som stimulerar de åtgärder som behövs för att säkerställa ökad täckning genom en grundläggande uppsättning sociala garantier och förbättra deras genomförande.

⁵ KOM(2012) 586: EU-strategi för resiliens: lära av livsmedelsförsörjningskriser.

4.1.5. Fred och säkerhet

Där det finns fysisk osäkerhet, höga nivåer av ojämlikhet, utmaningar rörande samhällsstyrningen och ringa eller ingen institutionell kapacitet, är det ytterst svårt att göra hållbara framsteg när det gäller centrala riktmärken för millenniemålen som t.ex. fattigdom, hälsa, utbildning och sanitet. Det är därför nödvändigt att ta itu med de bakomliggande orsakerna till sådana förhållanden och vidta åtgärder för att hindra att de uppstår.

Den här agendan gäller dock inte bara instabila stater, eftersom många andra länder också kämpar med frågor som rör osäkerhet och våld. Olaglig handel, transnationell terrorism, kriminella nätverk och gängvåld undergräver medborgarnas säkerhet och minskar möjligheterna till ett anständigt liv, där kvinnor och barn är särskilt drabbade.

Behandlingen av freds- och säkerhetsfrågor inom den övergripande ramen för tiden efter 2015 bör bygga vidare på det arbete som redan gjorts mellan vissa instabila stater och OECD-länderna, EU, FN och utvecklingsbanker vid högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan i november 2011. Utgångspunkten bör vara den nya given för engagemang i instabila stater där en godkänd uppsättning mål för freds- och statsbyggande fastställs.

5. MOT EN ÖVERGRIPANDE RAM FÖR TIDEN EFTER 2015

5.1. Att föra samman områdena för att hantera framtida utmaningar

Att utrota fattigdomen samt säkerställa att välbefinnande är hållbara är fortfarande de mesta akuta utmaningarna inför framtiden. För att man ska lyckas hantera dessa utmaningar krävs det att man behandlar dem i nära anslutning till varandra inom en ny övergripande ram som är generell och har direkt relevans för alla länder, samtidigt som man erkänner att olika länder är drabbade i olika utsträckning och att deras åtgärder och bidrag till globala mål kommer att variera. Även om fler och fler kommer att hamna över den nivå som utgör gräns för extrem fattigdom är en tydlig inriktning på fattigdom nödvändig för att detta resultat ska vara bestående. Dagens ohållbara ekonomiska utvecklingsmönster påverkar miljön och naturresursbasen och orsakar fortfarande i stor utsträckning av utvecklade länder, medan de minst utvecklade länderna också känner av effekterna. Social utestängning och ojämlikhet, arbetslöshet, otrygga anställningsförhållanden och brist på socialt skydd har också en direkt betydelse för fattigdom och hållbar utveckling.

Millenniedeklarationen, som fortfarande är relevant, bör vägleda arbetet med att utveckla den framtida ramen. Genom att bygga vidare på uppföljningen av Rio+20-konferensen, översynen av millenniemålen och andra relevanta internationella processer, bör den framtida övergripande ramen fastställa hur fattigdomen ska utrotas samt hur välfärd och välbefinnande för alla ska uppnås, genom att fokusera på de viktigaste drivkrafterna för inkluderande och hållbar tillväxt i hela världen. I ramen bör därför den hållbara utvecklingens tre dimensioner sammanföras, dvs. ekonomisk, social och miljömässig utveckling.

Det bakomliggande målet med denna nya övergripande ram bör vara att alla människor, till 2030, ska ha ett anständigt liv. Målet bör samtidigt ta upp behovet av fattigdomsutrotning och den generella visionen för hållbar utveckling som är nödvändig för att säkerställa välbefinnande för nuvarande och kommande generationer.

I ovanstående avsnitt har det beskrivits hur de inbördes förbundna processerna på FN-nivå bör leda till en gemensam övergripande ram med beståndsdelar som är nödvändiga för att målet om ett anständigt liv för alla ska kunna nås. Slutresultatet bör bygga på resultaten av konstruktiv samverkan med alla aktörer och mellan internationella partner. EU tror dock att

det finns ett antal allmänna principer som redan kan fastställas och som bör vara allmänt godtagbara.

5.2. Principer för en övergripande ram för tiden efter 2015

Kommissionen förslag är att EU strävar efter att uppnå följande principer i sina diskussioner om ramen för tiden efter 2015:

5.2.1. Räckvidd

Ramen bör vara generell med avseende på ambitioner och täckning, med mål som gäller för alla länder och som rör hela mänskligheten. Den bör inriktas på utrotning av fattigdom i alla dess dimensioner, var den än finns, samt främja välstånd och välbefinnande för alla människor i hela världen.

- Ramen bör integrera de tre dimensionerna av hållbar utveckling – dvs. den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga dimensionen – med beaktande av de erfarenheter som gjorts genom översynen av millenniemålen, samt bygga vidare på arbetet med att utforma målen för hållbar utveckling och syfta till fattigdomsutrotning och hållbar utveckling. Målen bör sätta en lägsta levnadsstandard som alla människor bör ha uppnått senast 2030, och fungera som en vägledning i riktning mot välstånd och välbefinnande inom ramen för jordens resurser.
- Ramen bör erkänna att fattigdom, välstånd och välbefinnande inte kan betraktas enbart ur ett ekonomiskt perspektiv, utan att det handlar om flerdimensionella frågor som speglar människors förmåga att växa och utvecklas.
- Ramen bör, på ett integrerande sätt, omfatta följande områden:
 - Grundläggande mänsklig utveckling (baserat på uppdaterade befintliga millenniemål samt med beaktande av frågor som t.ex. socialt skydd).
 - Drivkrafter för hållbar och inkluderande tillväxt och utveckling, vilka är nödvändiga för en omstrukturering av ekonomin, för skapandet av produktionskapacitet och sysselsättning samt en övergång till en inkluderande grön ekonomi som kan hantera klimatförändringarna.
 - En hållbar förvaltning av naturresurser.
- Ramen bör även behandla rättvisa, likhet och skälighet samt inbegripa frågor som rör mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen, kvinnors medinflytande och jämställdhet. Detta är nödvändiga aspekter för en inkluderande och hållbar utveckling samtidigt som de är viktiga värden i sig. Ramen bör även omfatta fred och säkerhet, varvid hänsyn bör tas till befintligt arbete med att ta fram mål för freds- och statsbyggande.

5.2.2. Målen karaktär och antal

- Målen bör vara begränsade till antalet och gälla generellt för alla länder, men de bör ha målsättningar som beaktar olika sammanhang. För att säkerställa ägarskap och relevans bör målen utformas och göras operativa på nationell nivå. Särskild hänsyn bör tas till instabila staters behov.
- Målen bör utarbetas så att faktabasen från vetenskap och forskning beaktas. Relaterade målsättningar och indikatorer bör vara mätbara.

5.2.3. Insyn, genomförande och ansvarsskyldighet

- Ansvaret för att uppnå de önskade resultaten är först och främst nationellt. Alla resurser måste mobiliseras, dvs. nationella och internationella, privata och offentliga. Finansiering

och andra genomförandemedel bör behandlas på ett heltäckande och integrerat sätt, eftersom de potentiella källorna för att genomföra olika globala mål är desamma.

- Ramen bör utarbetas och genomföras i nära partnerskap med aktörer från det civila samhället, inklusive den privata sektorn.
- En tidsram bör fastställas för att inleda åtgärderna på alla nivåer för att uppnå målen. Denna kan omfatta en vision för 2050 med mål och målsättningar för 2030.
- Ramen bör bygga på ländernas individuella ansvar att vidta åtgärder, tillsammans med partnerskap mellan alla länder och aktörer. Målen bör ge incitament för samarbete och partnerskap mellan regeringar, det civila samhället, inklusive den privata sektorn, samt världen i stort. Alla länder bör bidra med sin rättmätiga del för att uppnå målen. Målen bör dessutom leda till ökad ansvarsskyldighet.
- Arbetet med att utveckla ramen bör åtföljas av insatser för att öka enhetligheten på institutionell nivå.
- För att övervakningen av vilka framsteg som görs ska fungera väl krävs det att man förbättrar det statistiska underlaget.

5.2.4. Samstämmighet

- Ramen bör överensstämja med befintliga mål och målsättningar som överenskommits internationellt, t.ex. på områdena klimatförändring, biologisk mångfald, katastrofriskreducering och socialt grundskydd.

5.3. Att genomföra ramen: ländernas ägarskap och ansvarsskyldighet

Ansvaret för att genomföra den framtida ramen ligger hos varje enskilt land och gäller alla relevanta aktörer, bl.a. arbetsmarknadens parter. De främsta drivkrafterna för utveckling är först och främst nationella, i synnerhet demokratisk samhällsstyrning, rättsstatsprincipen, stabila politiska institutioner, sund politik, insyn i offentliga finanser och kampen mot bedrägerier och korruption. Nationell mobilisering av resurser, rättsliga och skattemässiga bestämmelser och institutioner som stöder utvecklingen av den privata sektorn, investeringar, arbete under anständiga förhållanden och konkurrenskraftig export är avgörande för att alla länder ska kunna förverkliga sina ambitioner. Mot denna bakgrund är nationella reformer ytterst viktiga för att skapa ekonomisk tillväxt som är hållbar och få den att fungera effektivt för fattigdomsutrotning, minskad ojämlikhet och ökat välbefinnande för alla. Detta gäller alla länder, på alla utvecklingsnivåer.

EU är dock medvetet om att en del länder kommer att behöva fortsatt stöd, inklusive utvecklingsbistånd. Mot denna bakgrund växer mer verkningsfulla och effektiva metoder för utvecklingsbistånd i form av investeringar fram, vilket är ett sätt att säkerställa att biståndet fungerar som en drivkraft för utveckling genom att mobilisera investeringar, inklusive genom innovativa finansiella källor, instrument och mekanismer som t.ex. en kombination av insatser. Denna uppdaterade strategi tillämpades i EU:s "Agenda för förändring". Syd-syd-samarbete kan utgöra ett väsentligt bidrag till att forma globala utvecklingsresultat. Principerna för det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, som antogs vid högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan 2011, bör tillämpas generellt.

Utöver bistånd spelar en konsekvent politik för utveckling en viktig roll för att avskaffa fattigdom och uppnå en hållbar utveckling. Den roll som den här politiken spelar bör därför grundligt beaktas och ges erforderligt utrymme i den framtida ramen. I många utvecklingsländer har t.ex. den inkomst som kan fås från handel ökat betydligt och den kan användas för att bekämpa fattigdomen. Den här trenden kommer att fortsätta i många utvecklingsländer och är särskilt tydlig i Afrika söder om Sahara.

För att den övergripande ramen ska kunna uppnås bör den åtföljas av en insats för att se till att *alla* resurser mobiliseras och utnyttjas effektivt, jämte ett åtagande från alla länder att sträva efter en heltäckande strategi rörande dessa resurser samt konsekventa och lämpliga politiska riktlinjer. Mål och målsättningar kommer att bidra till att stimulera investeringar från den privata sektorn. Alla länder bör rapportera om de framsteg som görs för att nå framtida mål på ett öppet och tydligt sätt.

EU bör främja en heltäckande och integrerad strategi för genomförandemedlen, inklusive finansieringsfrågor på global nivå. För närvarande förs finansieringsdiskussioner avseende klimat, biologisk mångfald och hållbar utveckling i olika forum, även om de potentiella finansieringskällorna är desamma. Det finns ett starkt behov av att säkerställa enhetlighet och samordning för att undvika dubbelarbete när det gäller finansieringen av utvecklingsprocesser. Kommissionen planerar att i mitten av 2013 lägga fram en integrerad EU-strategi för finansiering och andra genomförandemedel med avseende på de olika globala processerna.

6. NÄSTA STEG

EU måste engagera sig fullt ut i kommande internationella processer med enhetliga och samordnade inlägg vid FN och andra relevanta forum.

I detta avseende bör antagandet av detta meddelande efterföljas av en debatt med rådet och parlamentet under våren 2013 för att utarbeta en gemensam EU-strategi för nästa steg i de pågående processerna, som bör

- säkerställa en heltäckande uppföljning av Rio+20-konferensen och ligga till grund för EU:s ståndpunkt i FN:s öppna arbetsgrupp om mål för hållbar utveckling, som kommer att rapportera regelbundet till FN:s generalförsamling,
- bidra till förberedelserna av FN:s generalförsamlings särskilda evenemang om millenniemålen hösten 2013, inklusive rapporten från generalsekreteraren och FN:s panel på hög nivå om tiden efter 2015, samt det första mötet i det politiska forumet på hög nivå.

EU bör stödja arbetet med att ta fram en övergripande ram för tiden efter 2015. Diskussioner utifrån de riktlinjer som anges ovan bör göra det möjligt för EU att komma fram till en gemensam ståndpunkt om hur granskningsprocesserna för målen för hållbar utveckling och millenniemålen bäst bör sammanföras och integreras i en enda process för att bättre skapa en sådan övergripande ram. EU bör i detta avseende även aktivt eftersträva en konstruktiv dialog med alla partner och aktörer för att skapa en gemensam grund, också genom politisk dialog med tredjeländer.

BILAGA I

Huvudsakliga nuvarande och kommande åtgärder i EU och på internationell nivå som bidrar till genomförandet av Rio+20.

Område	EU	Internationellt
Vatten och sanitetsfrågor	Förbättrad vattenanvändningseffektivitet och vattenkvalitet genom EU:s vattenstrategi.	Främjande av tillgång till dricksvatten och sanitära anläggningar, bättre vattenkvalitet och minskade utsläpp, i linje med agendan för förändring och internationella åtaganden. Främjande av den politiska dialogen om gemensamma vattenresurser och genomförande av åtgärder rörande vatten för att främja ekonomisk och hållbar utveckling.
Energi och klimat	Ökad effektivitet och andel förnybara energikällor och minskade växthusgaser genom följande åtgärder: - Klimat- och energipaket och färdplan för ett koldioxidsnålt samhälle 2050. - Klimat- och energipolitik med sikte på 2030. - Direktivet för energieffektivitet. - Pågående lagstiftningsförslag om utsläpp från personbilar och transportbilar, samt om minskade fluorerade växthusgaser.	Främjande av internationella klimatåtgärder genom Durbanplattformen och FN:s ramkonvention om klimatförändringar. Internationella partnerskap för utsläpps begränsande åtgärder. Internationella samarbetsinitiativ. IRENA: global utbyggnad av förnybar energi. Den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi (Geeref). Den globala klimatförändringsalliansen. Initiativet "Hållbar energi för alla" (SE4ALL). AVS-EU-mekanismen för energiinvesteringar och samarbetsprogrammet mellan Afrika och EU för förnybar energi.
Biologisk mångfald, skogar och mark	EU 2020-strategin för biologisk mångfald, arbete med utvärdering av biologisk mångfald och ekosystemtjänster. Handlingsplanen för skog och översyn av skogsstrategin. Meddelandet om mark som resurs. Digitalt observationsorgan för skyddade områden som en del av det globala systemet av jordobservationssystem (GEOSS).	Den strategiska planen för konventionen om biologisk mångfald och dess 20 Aichi-mål. Stöd till undersökningen av ekosystemens och den biologiska mångfaldens ekonomi (TEEB-undersökningen) och välfärdsredovisningen och utvärderingen av ekosystemtjänster (WAVES). Genomföra det tematiska programmet för miljö och hållbar förvaltning av naturresurser, inbegripet energi (ENRTP). Utvidgning och genomförande av skogslagstiftningens efterlevnad samt

		förvaltning av och handel med skog (Flegt) och bidra till FN:s samarbetsprogram för minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna (UN-REDD+). Möjligheten till ett protokoll inom ramen för FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning, där EU förklaras vara en utsatt part. Globalt partnerskap på området för markfrågor (med FAO). Sammanställning av en ny världsatlas om ökenspridning (<i>World Atlas of Desertification</i>) i partnerskap med Förenta nationernas miljöprogram (UNEP).
Hav	Ramdirektivet om en marin strategi, den integrerade havspolitik, marint avfall och plastavfall. Den gemensamma fiskeripolitiken: maximal hållbar avkastning, vetenskapligt baserade förvaltningsplaner och fångster som kastas överbord. Observation och framtagning av modeller för ekosystem i havet och längs kusterna.	Regionala havskonventioner. Genomförandeavtalet inom ramen för FN:s havsrättskonvention (UNCLOS) om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion. Olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Uppföljning av Honolulu-åtagandet rörande marint avfall.
Avfall, kemikalier	Färdplanen för resurseffektivitet och EU:s avfallslagstiftning samt genomförande av Reach-systemet.	Spridning av internationell avfallspolitik (WEEE, åtgärder för begränsningar av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter (RoHs)). Genomförande av Basel-, Stockholms- och Rotterdamkonventionerna och strategin för internationell kemikaliehantering (SAICM).
Livsmedel, nutrition och jordbruk	Utarbetande av meddelande om hållbara livsmedel. Direktiven om marknader för finansiella instrument (MiFID) och marknadsmissbruk (MAD). Förslag om reformen av den gemensamma jordbrukspolitik, inklusive främjande av hållbar jordbruksproduktion, hantering av produktionskapacitet och klimatförändringar. Det europeiska innovationspartnerskapet ”Produktivitet och hållbarhet i jordbruket”.	Bidrag till systemet för information om jordbruksmarknaden. Genomförande av systemet för övervakning av jordbruksresurser och GEO-GLAM (jordobservationer). Genomförande av frivilliga riktlinjer för ansvarsfull förvaltning av mark, fiskeri och skogar. EU:s tematiska program för tryggad livsmedelsförsörjning. Genomföra den framtida EU-genomförandeplanen för förbättrad livsmedelsförsörjning och nutritionssäkerhet genom EU-åtgärder (Boosting food and nutrition security).

	Ekologisk livsmedelsmärkning.	through EU Action: implementing our commitments). Utarbetande av ett meddelande om nutrition. Utarbetande av en handlingsplan om resiliens. Sun-initiativet och den nya alliansen för tryggad livsmedels- och näringsförsörjning (<i>New Alliance for Food Security and Nutrition</i>). Genomförande av konventionen om livsmedelsbistånd
Skatter, stöd	Genomförande av relevanta åtgärder från färdplanen för resurseffektivitet.	Uppföljning av stödreformen genom G20.
Ren industri, redovisning i ett livscykelperspektiv	Genomförande av EU 2020-strategins näringspolitik: ren teknik, bioekonomi. Utarbetande av ett meddelande om en inre marknad för gröna produkter. Europeisk databas för livscykeldata.	Det internationella nätverket för livscykeldata (International Life-Cycle Data – ILCD).
Hållbar konsumtion och produktion samt grön offentlig upphandling	Reviderat upphandlingsdirektiv, inklusive miljöanpassad offentlig upphandling. Antagande av den europeiska rättsakten om tillgänglighet.	Bidrag till UNEP:s initiativ för hållbar offentlig upphandling. Bidrag till genomförandet av det tioåriga ramprogrammet för hållbar konsumtion och produktion.
Resiliens		Genomförande av meddelandet <i>EU-strategi för resiliens: lära av livsmedelsförsörjningskriser</i> , och den aviserade handlingsplanen. Genomförande av initiativen Share och Agir. Främjande av resiliens i internationella forum och som ett tema i partnerskap med organisationer såsom FAO, Ifad, WFP, UNISDR och Världsbanken samt organisationer i det civila samhället.
Hantering av katastrofrisker	Genomförande av EU:s ram för katastrofförebyggande. Integrering av hantering av katastrofrisker (förebyggande, beredskap och insatser) och bedömning av katastrofrisker i EU:s och medlemsstaternas planering. Det europeiska varningssystemet för översvämningar och det europeiska observationsorganet för torka.	Genomförande av Hyogo-handlingsplanen och utarbetande av en uppföljande ram för katastrofförebyggande efter 2015. Fokusering på de huvudprioriteringar som anges i EU:s genomförandeplan för katastrofförebyggande. Stöd till internationella initiativ som Världsbankens globala fond för katastrofförebyggande och

	Främjande av katastrofsäkring i EU:s finansieringsinstrument.	återhämtningsinsatser (GFDRR).
Städer, turism och transporter	Främjande av hållbarhet i städerna i EU inom ramen för sjunde miljöhandlingsprogrammet. Genomförande av åtgärder för att främja hållbar och tillgänglig turism. EU:s direktiv om trafiksäkerhet och rena bränslen, främjande av överkomliga och hållbara transporter.	Främjande av hållbara, resilienta och hållbara städer.
Full och produktiv sysselsättning och anständigt arbete	Europa 2020: sysselsättningsriktlinjer, gemensamma sysselsättningsrapporter nationella reformprogram, ungdomssysselsättningspaketet, rapporten om sysselsättning och social utveckling i Europa.	Främjande av internationella arbetsnormer, särskilt genom internationella arbetsorganisationen ILO, i EU:s bilaterala och regionala förbindelser med partnerländer samt genom utvecklings- och handelspolitik. Åtgärder mot ungdomsarbetslösheten på global nivå som en uppföljning av ILO:s internationella arbetskonferens resolution och G20:s strategi för ungdomssysselsättning. Genomförande av det tematiska programmet "Investera i människor". Synergier med relevanta tematiska EU-program, t.ex. "Icke-statliga organisationers roll i biståndspolitiken, migration och asyl samt demokrati och mänskliga rättigheter".
Socialt skydd, social inkludering och fattigdomsbekämpning	Främjande av minskningen av fattigdom och social utestängning genom Europa 2020-strategin. Stöd till medlemsstaternas strukturella reformer genom paketet om sociala investeringar. Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning. EU:s handikappstrategi 2010–2020.	Främjande av socialt skydd, inbegripet socialt grundskydd och genomföra de rekommendationer som antagits av ILO i överensstämmelse med partnerländernas planer och politik. Fortsatt stöd till socialt skydd, vid behov inbegripet socialt grundskydd i bilaterala förbindelser med partnerländerna, i internationella forum (ILO, OECD, G20 och Asem) och inom utvecklingssamarbetet. Integration av barns rättigheter, ursprungsbefolkningars rättigheter, social inkludering och rättigheter för personer med funktionshinder i EU:s utvecklingspolitik. Genomförande av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
Företagens sociala ansvar	Genomföra åtgärder på området för företagens sociala ansvar.	Bidrag till internationella vägledande dokument rörande företagens sociala ansvar för branschen samt små och medelstora företag (inklusive ILO och

		organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling OECD), samt länkar till FN:s riktlinjer.
Hälsa	EU:s hälsostrategi. Europeiska hälsoindikatorer. Meddelandet om bekämpning av hiv/aids i Europeiska unionen och angränsande länder.	Genomförande av meddelandet om EU:s roll i det globala hälsoarbetet. Förstärkning av hälso- och sjukvårdssystemen, förbättrad hälsosäkerhet och en samstämmig politik med hjälp av geografiska instrument och tematiska program för bättre hälsoresultat och minskad ojämlikhet i fråga om hälsa. Stöd till den globala fonden för bekämpning av aids, tuberkulos och malaria (GFATM), samt till den globala alliansen för vacciner och immunisering (GAVI). Det europeiska observationsorganet för hälso- och sjukvård. Utarbetande av indikatorer för välbefinnande som en del av EU:s hälsostrategi.
Utbildning	Strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete. Utbildning inom ramen för genomförandet av Europa 2020-strategin. Det europeiska samarbetet om en skola för 2000-talet.	Främjande av utbildning av hög kvalitet för alla genom kommissionens geografiska och tematiska program. Genomförande av kommissionens internationella samarbetsprogram inom högre utbildning. Stöd till globala initiativ som t.ex. Världsbankens globala partnerskap för utbildning och politisk dialog på hög nivå som t.ex. sammanslutningen för utveckling av utbildning i Afrika (ADEA).
Jämställdhet och kvinnors egenmakt	Integrering av jämställdhet och kvinnors rättigheter genom EU:s handlingsplan för jämställdhet. Uppföljning av Pekingplattformen.	Integrering av jämställdhet och kvinnors egenmakt som utvecklingsaktörer och fredsbyggare i all EU-politik för utveckling. Genomföra handlingsplanen för jämställdhet 2010–2015 i utvecklingssamarbetet, bidrag till FN-programmet "Increasing accountability for financing to gender equality" (ökad ansvarsskyldighet vid finansieringen av jämställdheten mellan kvinnor och män). Genomförande av åtgärder för att främja kvinnors ekonomiska egenmakt genom programmet "Investera i människor". Genomförande av åtgärderna i kommissionens meddelande <i>Socialt</i>

		<i>skydd i EU:s utvecklingssamarbete.</i>
Rättvisa, mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, god samhällsstyrning och rättsstatsprincipen	EU:s stadga om de mänskliga rättigheterna. Genomförande av Århuskonventionen.	Genomförande av EU:s meddelande <i>EU:s stöd till hållbara förändringar i övergångssamhällen, Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring</i> och av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati Genomförande av EU:s tematiska program "Icke-statliga aktörer och lokala myndigheter i utvecklingsprocessen" inom ramen för instrumentet för utvecklingssamarbete. Främja tillämpningen av Århuskonventionen inom finansiella institutioner, utvecklingssamarbete och handelsavtal.
Vetenskap, teknik, forskning och innovation	Genomförande av Horisont 2020 med stöd till forskning inom olika sektorer. t.ex. vatten, energi, jordbruk, transport, miljö och samhällsvetenskap. Hållbar utveckling kommer att vara ett övergripande mål för Horisont 2020 och minst 60 % av den sammanlagda budgeten kommer att avse detta ämnesområde. Genomförande av flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen i Europa 2020-strategin och EU:s handlingsplan för miljöinnovation.	Ökning av EU:s internationella samarbete på området för forskning och innovation. Stöd till relevanta internationella initiativ, som t.ex. det globala systemet av jordobservationssystem (GEOSS). Forskning inom det tematiska programmet för tryggad livsmedelsförsörjning (2011–2013) och partnerskapet mellan Afrika och EU.
Statistik	Vidareutveckling av indikatorer för bruttonationalprodukt och andra indikatorer, rådgivning om statistik med avseende på en övergripande ram.	Samarbete med internationella organisationer och tredjeländer under ledning av FN:s säkerhetsråd, för bättre mätning av framsteg och säkerställd jämförbarhet.
Handel		Förhandlingar om och genomförande av bestämmelser om handel och hållbar utveckling i handelsavtal, samt främja avskaffandet av tullhinder och icke-tariffära hinder för miljövaror och miljötjänster på alla nivåer. Fortsatt stöd till initiativet "Allt utom vapen". Fortsatt stöd till WTO:s initiativ "Aid for Trade".

BILAGA II

Offentligt samråd

Kommissionen genomförde ett offentligt samråd⁶ sommaren 2012. Ungefär 120 organisationer och personer från offentliga myndigheter och det civila samhället, inklusive den privata sektorn och den akademiska världen inkom med bidrag. Samrådet visade att det finns en konsensus om att millenniemålen har samlat många och olika aktörer bakom samma utvecklingsmål och att millenniemålen har varit värdefulla för att väcka allmänhetens medvetenhet, öka den politiska viljan och mobilisera resurser för att utrota fattigdomen, samtidigt som de har fungerat som kraftfulla övervakningsverktyg.

I ett framåtblickande perspektiv har bland annat följande synpunkter på framtida prioriteringar framförts:

- En inriktning på fattigdom inom ramen för en bredare samt mer omfattande och hållbar utvecklingsvision.
- En integrering av de tre dimensionerna av hållbar utveckling (ekonomisk, social och miljömässig).
- Ett säkerställande av att processen för att utveckla en ram för tiden efter 2015 är inkluderande, med stor delaktighet från fattiga länder och det civila samhället.
- Utformningen av en universell ram som är relevant för alla länder och med ansvarsområden för alla.
- Ett främjande av drivkrafterna bakom ekonomisk tillväxt och sysselsättningsskapande åtgärder, även genom deltagande från den privata sektorn.
- Bättre utvecklingsfinansiering och konsekvent politik för utveckling.

I oktober 2012 inledde kommissionen dessutom ett offentligt samråd⁷ om uppföljningen av Rio+20-konferensen. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén stödde återkoppling genom en rad strukturerade dialoger. Över 125 svar på det offentliga samrådet mottogs från privatpersoner, offentliga myndigheter, företag och företagsorganisationer, icke-statliga organisationer, fackföreningar och konsumentskyddsgrupper. Utifrån detta har ett antal förslag beaktats. I ett stort antal svar betonades frågor rörande den inkluderande gröna ekonomin, där man särskilt pekade på behovet av indikatorer utöver bruttonationalprodukten, medan man i andra pekade på behovet av en gynnsam handelsmiljö, avskaffandet av miljöskadliga subventioner och miljöskatter.

De områden för tänkbara mål för hållbar utveckling som respondenterna nämner inkluderar resurs- och energieffektivitet, avfall och kemikalier, biologisk mångfald, hållbar konsumtion och produktion, vatten och sanitära förhållanden, skydd av hav och fiske, hållbara transporter, hållbart jordbruk, jämställdhet, fattigdomsutrotning, klimatförändringar och anpassning, hälso- och sjukvård och tryggad livsmedelsförsörjning. Respondenterna betonade dessutom vikten av tydliga och långsiktiga mål för användningen av befintliga målsättningar och överenskommelser. Rörande förhållandet mellan mål för hållbar utveckling och millenniemål fanns en konsensus om att det bör upprättas en utvecklingsram för tiden efter 2015 som omfattar båda områdena.

Dessutom genomfördes en utåtriktad aktivitet via EU:s delegationer i tredjeländer. Mer än 50 svar mottogs från dessa länder. De flesta länderna pekade på behovet av ett enhetligt och samordnat sätt att sammanföra millenniemålen och målen för hållbar utveckling.

⁶ http://ec.europa.eu/europeaid/how/public-consultations/towards_post-2015-development-framework_en.htm

⁷ http://ec.europa.eu/environment/consultations/rio20_en.htm

Till samråden avseende dessa frågor hör de som ägde rum om färdplanen för resurseffektivitet och samrådet om sjunde miljöhandlingsprogrammet. Kommissionen har haft ett brett samarbete med det civila samhället, bland annat genom att genomföra ett offentligt samråd före Rio+20-konferensen. Det civila samhället har också bidragit med viktiga insatser under själva konferensen.